

EXPOSICIÓN:
Gonzalo Viana.
Mito, fábula e distopía

Do 13 de decembro de 2013 ao 19 de xaneiro de 2014
Casa das Artes, Vigo. Policarpo Sanz, 15

HORARIO:

Luns a venres: de 18 a 21 h

Sábados: de 12 a 14 h e de 18 a 21 h

Domingos e festivos: de 12 a 14 h

Vivimos nunha cidade fermosa

**CONCELLO
DE VIGO**

Gonzalo Viana.
Mito, fábula e distopía

Casa das Artes
Do 13 de decembro de 2013 ao 19 de xaneiro de 2014

'Centauro'. Madeira. 60x146x50 cm

Para Gonzalo Viana (Bilbao 1950-A Coruña 1997) a arte era, amén dun medio de expresión e representación simbólica, un vehículo para a busca introspectiva; mais tamén un instrumento do que valerse para vivir do único xeito en que quería facelo: emprendendo periodicamente as aventuras que o seu espírito libérrimo lle reclamase, alternando a súa inclinación urbana e cosmopolita co gozo ascético da natureza, co mar sempre presente, xa fose nas costas galegas, xa nas tropicais de Brasil ou Venezuela. Onde queira que estivese, construía un forno para cocer pezas de barro, ou labraba pedra ou madeira, ao tempo que fabricaba aparellos cos que poder navegar, unha das súas grandes paixóns.

Logo dunha etapa inicial de compromiso programático coa pintura (compartindo co Grupo 'Sisga' de Artes Plásticas, a mediados dos anos setenta, a defensa do neofigurativismo e as inquietudes de socializar a arte de vanguarda, levánto a lugares accesibles á xente non iniciada nas claves da linguaxe artística), Gonzalo botou a arte nas alforxas, tratando, porén, de expor alá onde estivese, mais desentendéndose das tendencias presentes no escaparate viradoiro da contemporaneidade.

Hoxe máis que nunca, nun mundo no que a cultura recibe, por riba doutras consideracións, o tratamento de produto comercial –quer de luxo, quer obxecto de mercadotecnia populista-, e no que os mecanismos de lexitimación son alleos ás propostas artísticas que se desenvolven nas marxes da ortodoxia contemporánea, como tamén ás especificidades do contexto no que se producen, as institucións públicas deberán asumir o labor de fomentar a pescuda histórica e maila análise e catalogación do presente das producións culturais ignoradas polo mercado; e dalas a coñecer, de xeito prioritario, á sociedade da súa contorna. Ese labor contribuiría a unha construcción da memoria cultural máis achegada ás múltiplas realidades coexistentes, menos nesgada polos criterios que conceden valor cualitativo en razón do éxito comercial ou dun prestixio só atinxtible competindo baixo as regras de xogo da Institución Arte.

A exposición 'Gonzalo Viana. Mito, fábula e distopía', ademais de cumplir unha vella arela de numerosas persoas que o coñeceron en vida e aprecian a súa obra, ven propor unha maior atención pública sobre obras que, como a del, acubillan valores inda por recoñecer. E faino propondo un percorrido polos diferentes momentos da traxectoria de Viana, tentando ofrecer unha visión das diversas disciplinas artísticas que practicou durante case trinta anos de actividade profesional, boa parte dela desenvolvida en Vigo, e que quedou truncada prematuramente por causa do seu falecemento.

Rosalía Pazo Maside